08/08/2020

Ο πρώτος εορτασμός του νέου Αγίου Καλλινίκου Εδέσσης

/ Ορθόδοξες Προβολές

Τήν ήμέρα τῆς ἐκλογῆς του εἰς Ἐπίσκοπον

Κατά τήν Χειροτονία του

Έξι εβδομάδες μετά την αγιοκατάταξη (23.06.2020) από το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο του μακαριστού Μητροπολίτου Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας (1967-1984) κυρού Καλλινίκου (Πούλου), η Εκκλησία μας εορτάζει σήμερα για πρώτη φορά τη μνήμη του, η οποία ορίσθηκε να τιμάται την 8η Αυγούστου εκάστου έτους.

Αρχιερατικό Συλλείτουργο στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Αγίας Σκέπης Εδέσσης επί τη μνήμη του εν αγίοις πατρός ημών Καλλινίκου Μητροπολίτου Εδέσσης προεξάρχοντος του Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγ. Βλασίου κ. Ιεροθέου και συλλειτουργούντων των Σεβ. Μητροπολιτών Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Κοσμά και Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας κ. Ιωήλ.

Ποιος είναι ο Άγιος Καλλίνικος, Μητροπολίτης Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας

Ο εν αγίοις Μητροπολίτης Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας Καλλίνικος (κατά κόσμον Δημήτριος) Πούλος γεννήθηκε στο χωριό Σιταράλωνα Αγρινίου στις 26 Ιανουαρίου 1919 από ευσεβείς γονείς. Αποφοίτησε από το Γυμνάσιο Θερμού με

άριστες επιδόσεις και εισήχθη στην Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Αρίστευσε στις πτυχιακές εξετάσεις με προοπτικές πανεπιστημιακής προώθησης (1942). Προκειμένου να προσφέρει στην τοπική Εκκλησία εργάσθηκε ως Γραμματέας της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας πλησίον του μακαριστού Μητροπολίτου Ιεροθέου μέχρι το 1946 κηρύττοντας παράλληλα στον λαό του Μεσολογγίου.

Το 1946 και σε ηλικία 27 ετών κατετάγη στις Δυνάμεις Καταδρομών (ΛΟΚ) και υπηρέτησε με πατριωτισμό και παροιμιώδη θρησκευτικό ζήλο μέχρι τον Απρίλιο του 1949. Επιστρέφοντας στην Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας ανέλαβε και πάλι τα καθήκοντα του Γραμματέως και λαϊκού ιεροκήρυκος σε όλη την επαρχία.
Εκάρη μοναχός στις 23 Νοεμβρίου 1957 στην Ιερά Μονή Μυρτιάς με το όνομα Καλλίνικος και την επομένη χειροτονήθηκε Διάκονος στον Ι. Μ. Ναό Αγ. Σπυρίδωνος Μεσολογγίου από τον κατά σάρκα αδελφό του Μητροπολίτη Διδυμοτείχου Κωνσταντίνο. Την 1η Δεκεμβρίου του ιδίου έτους χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος και προχειρίσθηκε Αρχιμανδρίτης. Μετά από 25ετή διακονία στην Ι. Μητρόπολη Αιτωλίας εξελέγη Μητροπολίτης Εδέσσης και Πέλλης στις 24 Ιουνίου 1967 και την επομένη χειροτονήθηκε στον Ι.Ν. Αγ. Διονυσίου Αρεοπαγίτου Αθηνών. Αγωνίσθηκε για τον καταρτισμό των κληρικών της Ι. Μητροπόλεώς του διοργανώνοντας συνέδρια και ιερατικές συνάξεις. Περιόδευσε ακούραστα την Αρχιερατική του περιφέρεια και φρόντισε ιδιαίτερα για τις χειροτονίες νέων κληρικών, το κήρυγμα και την ιερά εξομολόγηση. Ανέδειξε επίσης τις τοπικές αγίες, Νεομάρτυρα Χρυσή και μάρτυρα Βάσσα την Εδεσσαία. Ίδρυσε Οικοτροφείο για την σπουδάζουσα νεολαία και Γηροκομείο για τους ηλικιωμένους. Προέβαλλε τον μοναχισμό και ανασύστησε την Ι. Μονή Αρχαγγέλου Μιχαήλ Αριδαίας. Παρά την αρετή και την ακεραιότητά του δέχθηκε άδικες και συκοφαντικές επιθέσεις προερχόμενες κυρίως από εχθρούς της Εκκλησίας και του Έθνους. Τις αντιμετώπισε με υποδειγματική πραότητα και αγάπη. Εκοιμήθη στις 8 Αυγούστου 1984 μετά από επτάμηνη ασθένεια. Στην εξόδιο ακολουθία του παρέστησαν 29 Αρχιερείς, πολυάριθμοι κληρικοί και μεγάλο πλήθος λαού. Ετάφη στο δημόσιο Κοιμητήριο της Έδεσσας μετά από δική του επιθυμία, επειδή θέλησε να βρίσκεται κοντά στον λαό που υπηρέτησε και αγάπησε.

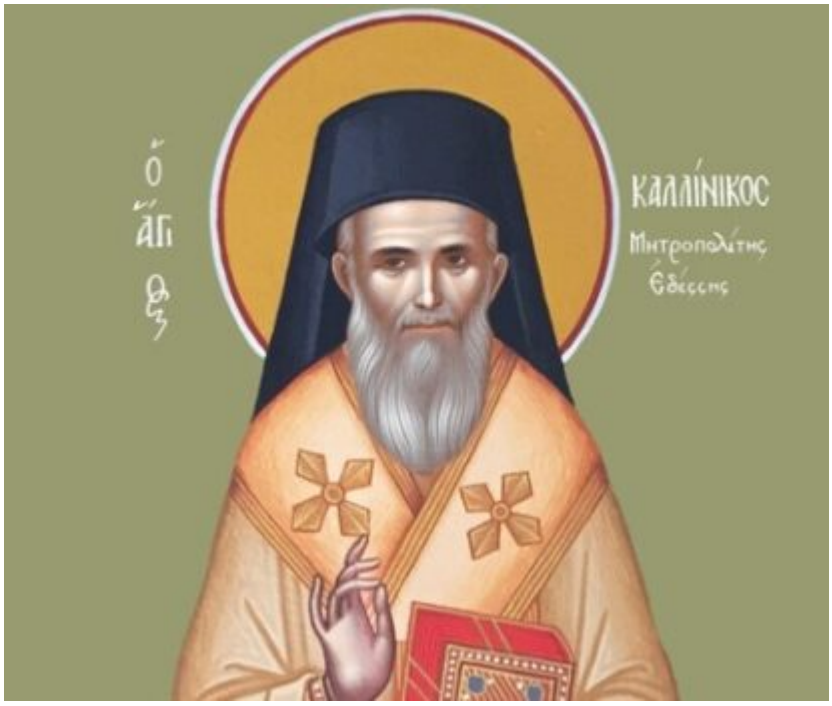

Υπήρξε πανθομολογουμένως ένα ασκητής Επίσκοπος, με ιεραποστολικό ζήλος, πλήρως αφιερωμένος στον Θεό και την Εκκλησία. Ο λόγος του ήταν βαθιά θεολογικός και αναγεννητικός. Πληροφόρησε την ποιμαντορία του με υποδειγματική ευλάβεια και φόβο Θεού θυσιάζοντας τον εαυτό του για το ποίμνιο. Αντιμετώπισε την ανίατη ασθένειά του αφήνοντας τον εαυτό του στα χέρια του Θεού και αξιώθηκε οσιακού τέλους λέγοντας λίγο πριν την εκδημία του: «Είμαι αμαρτωλός επίσκοπος, αλλά αγαπώ τον Θεό και την Εκκλησία». Στην διαθήκη του έγραψε: «Ακίνητον περιουσίαν δεν έχω. Χρήματα δεν έχω. Αν ευρεθούν ολίγα χιλιόδραχμα να κατατεθούν εις το Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμείον της Ιεράς Μητροπόλεως... Το έλεος του Κυρίου να με συνοδεύει κατά την εκ του ματαίου τούτου κόσμου εκδημίαν μου».

Η παρουσία του παραμένει ζωντανή μετά τον θάνατό του, ενώ πολλοί Αρχιερείς, κληρικοί και λαϊκοί μαρτυρούν γραπτά και προφορικά για την αγιότητά του. Η εκδίωξη δαιμονίων δια της προσευχής του και οι θαυματουργικές επεμβάσεις του σε αρρώστους μετά την κοίμησή του φανερώνουν ότι δοξάσθηκε από τον Θεό.

Ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου για τη γνωριμία του με τον Άγιο

Πνευματικά αναστήματά του είναι ο Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ιερόθεος και ο νυν ποιμενάρχης της Ι. Μητροπόλεως Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας κ. Ιωήλ.

Μάλιστα ο Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος σε κείμενο που δημοσίευσε αμέσως μετά την επίσημη ανακοίνωση της Αγιοκατατάξεως, μεταξύ άλλων, αναφέρει:

«Με αξίωσε ο Θεός να ζήσω για δεκαπέντε (15) χρόνια στην ίδια στέγη, στο Επισκοπείο, με έναν Επίσκοπο που είχε όλα τα κριτήρια και τις προϋποθέσεις της αγιότητος. Πρόκειται για τον μακαριστό Μητροπολίτη Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας Καλλίνικο. Την ίδια μαρτυρία δίνει και ο διάδοχός του στον θρόνο της Εδέσσης, ο νυν Μητροπολίτης Ιωήλ, ο οποίος τον γνώρισε από κοντά, αφού και οι δύο ήμασταν Ιεροκήρυκες συνεργάτες του, αλλά το επιβεβαιώνουν και τα μέλη του ποιμνίου του, που τον γνώρισαν από κοντά. Μετά την κοίμησή του, έγραψα τρία βιβλία με τίτλους «Μαρτυρία ζωής» (1985), «Κόσμημα της Εκκλησίας» (1998), «Καλλίνικος, Μητροπολίτης Εδέσσης, μια «οσιακή μορφή»» (2015). Πέραν αυτών, κατά καιρούς έγραψα διάφορα άρθρα που παρουσιάζουν την εκπληκτική μορφή του. Τον γνώρισα από μαθητής του Γυμνασίου στο Αγρίνιο, όταν ήταν

Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως και με εντυπωσίαζε η ασκητική του εμφάνιση, η μοναχική απλότητά του, ο γλυκύτατος λόγος του, η όλη φυσιογνωμία του. Ερχόταν στο Χριστιανικό Οικοτροφείο, όπου έμενα, και όλοι θαυμάζαμε τον προσεκτικό, ευχάριστο, απλό κληρικό».

«Υπήρξεν όντως Κόσμημα της Εκκλησίας»

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος σε επιστολή του προς τον Μητροπολίτη Εδέσσης κ. Ιωήλ (3.8.2004) μνημόνευσε την οσιακή του κοίμηση και αναφέρθηκε στον ίδιο ως εξής: «Ο ταπεινός και πράος, ο ευέντευκτος και γλυκύς, ο φιλόστοργος και εν την φυλακή του πιστευθέντος αυτού ποιμνίου άγρυπνος και περίφροντις, ο πιστός οικονόμος της ποικίλης χάριτος του Θεού... ο γρηγορών φύλαξ της ιεράς παρακαταθήκης και των εκκλησιαστικών θεσμίων της Εκκλησίας Εδέσσης Καλλίνικος... υπήρξεν όντως »Κόσμημα της Εκκλησίας»».